

Στοιχ. Η.

ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ ΤΩΝ ΑΜΦΙΚΤΥΟΝΩΝ ΕΚΤΩΝ ΤΟΥ
ΘΒΟΥ ΧΡΗΜΑΤΩΝ ΥΠΟ ΤΗΝ ΦΛΑΟΤΙΟΥΣΩ
ΚΛΑΡΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΕΙΑΝ ΤΗΝ ΒΥΒΛΙΟΘΗΚΗΝ
ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΕΝ

Στοιχ. Θ.

ΔΕΛΦΟΙ ΕΔΩΚΑΝΝΙΚΟΑΗΜΩΝΙΚΑΡΧΙΑΟΥ
ΜΕΣΣΑΝΩΝ ΑΥΤΩΙ ΚΑΙ ΕΚΓΟΝΟΙΣ
ΠΡΟΞΕΝΙΑΝ ΠΡΟΜΑΝΤΕΙΑΝ ΠΡΟΞΑΡΙΑΝ
ΠΡΟΔΙΚΙΑΝ ΔΟΥΔΙΑΝΑΤΕΛΕΙΑΝ ΠΑΝΤΩΝ
ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΜΑΓΑΚΑΕΟΥΣ ΒΟΥΛΕΥΟΝΤΩΝ
ΚΡΑΤΙΑ ΑΡΙΣΤΟΜΑΧΟΥ ΑΡΧΙΑΔΑ

Ο ΣΑΛΠΗΚΤΗΣ Η ΨΟΦΙΑΣ.

(Agami, oiseau trompette (Psophia crepitans.)

—οοο—

Τὸ πτηνὸν τοῦτο τὸ ὑπὸ Κυβιέρου καταταχθέν εἰς τὴν τάξιν τῶν γερανῶν καὶ τὴν κλάσιν τῶν μακροτάρων, δὲν ἔχει ἀκριβῶς ὅλους τοὺς τῆς κλάσεως ταύτης χαρακτήρας, καθὼς δὲν ἔχει οὔτε ὅλους τοὺς τῆς κλάσεως τῶν ἀλεκτρονοειδῶν, εἰς ἣν κατέταξαν αὐτὸ ἄλλοι φυσιογράφοι, ἀλλὰ μᾶλλον παριστᾷ ἀνώμαλόν τι μίγμα χαρακτήρων μὴ ἰδιόζον εἰς μηδεμίαν τακτικὴν κλάσιν· τούτου ἕνεκα ἀποτελεῖ εἰδὴκὴν, μέσην ἵνα οὕτως εἶπω, ἢ μεταβάσεως (de transition) κλάσιν. Τὸ ῥάμφος, αἱ πτέρυγες καὶ ἡ οὐρά αὐτοῦ ὁμοιάζουσι πρὸς τὰ τῶν ἀλεκτρονοειδῶν, αἱ δὲ πόδες πρὸς τοὺς τῶν μακροτάρων, ὥστε οὐδ' εἰς τὴν μίαν οὐδ' εἰς τὴν ἄλλην τῶν κλάσεων τούτων δύναται κατ' ἀκρίβειαν νὰ καταταχθῆ ἔχει δὲ ῥάμφος χρώματος ὑποπρασίνου, ὀφθαλμοὺς ξανθομελίανους καὶ περικυκλωμένους ὑπὸ σκρώματός τινος ὑπερύθρου. Βραχέες καὶ βοστρυχοειδῆ πτερὰ καλύπτουσι τὴν κεφαλὴν καὶ τὰ δύο σχεδὸν τρίτα τοῦ ἄνω μέρους τοῦ λαίμου αὐτοῦ, ἐνῶ τὸ ὑπόλοιπον καλύπτεται ὑπὸ μακρῶν καὶ εὐθέων πτερῶν χρώματος ἰώδους καὶ τείνοντος πρὸς τὸ μέλαν. Τὸ ἄνω μέρος τοῦ στήθους καλύπτεται ὑπὸ ὠραίων λίαν στιλπνῶν καὶ πολυχρόμιων πτερῶν, ἐνῶ τὸ κάτω εἶναι πάντῃ μελανόν, ὡς μελανόν εἶναι καὶ τὸ ἄνω μέρος τῆς ῥάχεως· τὸ δὲ ἐν τῷ μέσῳ τῆς ῥάχεως εἶναι πυρρῶν, καὶ τὸ κάτω τεφρόχρουν. Ἡ οὐρά οὖσα μικρὰ καὶ μηδὲ ἰσχυρὰ ἐξέρχεται τῶν πτερύγων, εἶναι ὡς αὐταὶ αἱ πτέρυγες χρώματος μελανοῦ· ἔχει πόδας ὑποπρασίνοισ, ῥωμαλέους καὶ φέροντας ὄνυχας βραχεῖς καὶ ὀξεῖς. Ἀπαντᾷται ἐν Γαλιάνῃ καὶ ἰδίως ἐν Καυένῃ, ὅπου ἕνεκα τῆς βραγχώδους καὶ τραχεῖας αὐτοῦ φωνῆς ἐπεκλήθη σαλπικτής. Καθὼς δὲ μεταξὺ τῶν τετραπόδιων ὁ κύων, οὕτω καὶ μεταξὺ τῶν πτηνῶν ὀψοφίας εἶναι τὸ ὀξυνοῦστερον καὶ πρὸς τὸν ἄνθρωπον πλέον ἀφωσιωμένον ζῶον· καθότι οὐ μόνον εὐκόλως ἐξη-

μεροῦται, ἀλλὰ καὶ ὡς οἱ κύων ἀφωσιῶνται μετὰ σταθερότητος πρὸς τὸν περιποιοῦμενον αὐτόν. Ἐπομένως τὸν συνοδεῖει παρακαλυθὼν αὐτόν ἢ προηγούμενος, καὶ ἐκφράζει διὰ διαφόρων κινήματων τὴν πρὸς αὐτὸ πίστιν καὶ ἀφοσίωσίν του. ἐνῶ ἀπεναντίας καταδιώκει καὶ τύπτει διὰ τοῦ ῥίμφου τοὺς ὅπως δὴ ποτε βλαψαντὰς αὐτόν. Εὐαίσθητος εἰς τὰς περιποιήσεις ἐκφράζει διὰ διαφόρων κινήματων ἣν αἰσθάνεται εὐχαρίστησιν, καὶ κύπτει τὴν κεφαλὴν καὶ τὸν λαμόν ἵνα ζύσωσιν αὐτόν. Ἄμα ὡς ἐτοιμάσῃ τὴν τράπεζαν παρουσιάζεται αὐτὸ κλητος, καὶ ἀποβάλλει τοὺς κύνας καὶ τὰς γαλᾶς, οἵτινες οὐδὲ ὅλως τολμῶσιν ἀντισταθῶσι. Μανθάνει ἄνευ δυσκολίας διαφόρους ὡς ὁ κύων ὑπερσείας καὶ παιδιὰς· ἐπομένως μεταχειρίζονται αὐτόν πολλάκις ἐν Καυένῃ ἵνα ἐπιτηρῆ τὰς ἐξ Ἰνδιάνων (κούρκων), χηνῶν, καὶ ἄλλων πτηνῶν ἀγέλας, καθὼς καὶ τὰς ἐν ταῖς ἐπαύλεσιν ὄρνιθας, ὅπερ ἐκπληροῖ μετὰ μεγίστης ἀκριβείας, μάλιστα ἀφοῦ πρὸς τὸ ἐμπέρας ὀδηγήσῃ τὰ εἰς αὐτόν ἐμπιστευθέντα πτηνὰ εἰς τὸ προσδιωρισμένον μέρος. Ἀναπαύεται δὲ ἐπὶ τοῦ δωματος ἢ ἐπὶ παρακειμένου τινος δένδρου, ἵνα καὶ κατὰ τὰς ὥρας τῆς νυκτός ἐγγρηγορῆ ἐπ' αὐτῶν.

I. ΔΕ-ΚΙΓΑΛΛΑΣ.

ΓΙΑΝΤΣΟΣ ΑΥΔΟΥΚ.

—οοο—

Ἀναμνήσεις περιηγήσεως ἐν Τουρκίᾳ.

Περὶ τὸ τέλος τοῦ θέρους τοῦ 1854 ἔτους, ἐνῶ οἱ συμμαχικοὶ στρατοὶ τῆς Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας, εἰσταλέντες εἰς βοήθειαν τῆς Τουρκίας, ἀνήμενον μετὰξὺ Βάρνης καὶ Σούμλας τὴν προσταγὴν ἵνα ἐκστρατεύωσιν, ἡμεῖς διήλθομεν τὰς παρὰ τὸν Δούναβιν ὁδοὺς, ὅπως παρατηρήσωμεν χάριν τῶν κινήσεων τῶν στρατευμάτων τὴν ἀπὸ Ρουτσουκίου μέχρι Σιλιστρίας χώραν. Συνέκειτο δὲ ἡ συνοδία ἡμῶν ἐκ δύο ἀνωτέρων ἐπιτελῶν ἀξιωματικῶν, ἐκ τοῦ συγγραφέως τῆς παρούσης διηγήσεως, ἐκπληροῦντος χρέη διερμηνείας, ἐκ δύο καθάσιδων χρησιμευόντων ἀντὶ ὀδηγῶν, καὶ ἐκ τριῶν ἢ τεσσάρων στρατιωτῶν, ἐπιτηρούντων τὰ σκεύη καὶ ὑπηρετούντων ἡμᾶς. Εἶχομεν δὲ καὶ δέκα Τούρκους φρουροὺς ἐξ Ἀνατολῆς, διοικουμένους ἀπὸ τσαούσηγ, τοὺς ὁποίους ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς ὁ Ἰσμαήλ πασας ὅτε διήλθομεν διὰ Σούμλας, διὰ νὰ μᾶς ὑπερασπισθῶσι χρείας τυχούσης κατὰ τῶν περὶ Δοβρούζαν Κοζάκων.

Ὁ συνταγματάρχης Δ . . . ἦτο ἀναντιρρήτως καταλληλότερος πάντων τῶν ἄλλων ἀξιωματικῶν διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ἐντολὴν ταύτην· διότι κατοικῶν πρὸ τινῶν ἐτῶν εἰς Τουρκίαν, ὅπου εἶχε σταλῆ ὡς προγυμναστής τῶν στρατευμάτων τοῦ Σουλτάνου, ἐγίνωσκε κατὰ βάθος τὴν πολιτικὴν κατάστασιν τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους, ἐξοικειώθη μὲ τὰ ἥθη τῶν Τούρ-